

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΩΤΙΑΔΗ: «**Ο κόσμος ανάποδα**», κωμωδία κατά διασκευή από τους «Μέναιχμους» του Πλάτου.— Ένα έργο πολύτιμο. Έργο χαράς και γέλοιου. Γραμμένο με κέφι, με γούστο, με λεπτότητα και με χάρη, αποτελεί ένα δροσερό και χαρούμενο καταφύγιο της ψυχής.

Δέν πρόκειται για τὸ πρωτότυπο. Ὁ διασκευαστὴς μᾶς παρουσίασε ἕνα δικό του έργο. Πάνω στὸν καμβά τοῦ παλιοῦ ὁ κ. Φωτιάδης ἐφιλοτέχνησε ὁ ἴδιος, μετὴν τέχνη του καὶ μετὴν ψυχὴ του, μιὰν ὡραία, φωτεινὴ καὶ γελαστὴ σύνθεση ζωῆς.

Δέν εἶναι μιὰ ἀπλή διασκευή· εἶναι μιὰ ἀληθινὴ μετάπλαση καὶ μετουσίωση τοῦ παλιοῦ έργου. Ὁ κ. Φωτιάδης τὸ δούλεψε μετὰ μαστοριά καὶ μετὰ πνοή· κι' ἀποτραβώντας το ἀπὸ τὰ βάρη τοῦ χρόνου τῶφere κοντὰ μας, τόσο κοντὰ στὴν ψυχὴ μας—τὴν πολυσύνθετη καὶ κουρασμένη σύγχρονη ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου—ὥστε νὰ αἰσθάνεται καὶ νὰ χαίρεται βαθεῖα τὴ σφριγηλὴ, τὴ σπαρταριστὴ ζωντάνια του.

Ἄν ἔλειπαν τὰ τόσο χαριτωμένα κοστούμια—καὶ καλλίτερα βέβαια πού δέν ἔλειπαν—κι' ἂν ἄλλαζαν καὶ μερικὲς ἄλλες λεπτομέρειες πού θύμιζαν τὴν παλιὰ προέλευση τοῦ έργου, θὰ πίστευε κανεὶς ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰν ὀλοζώντανη εἰκόνα τῆς σημερινῆς ζωῆς, γιὰ μιὰν ἀπὸ τίς αἰώνιες κωμικὲς ὄψεις πού παρουσιάζει πάντα ἡ ζωὴ, σ' ὅλους τοὺς καιροὺς καὶ σ' ὅλους τοὺς τόπους, μετὰ τίς ἀντιθέσεις της, μετὰ τίς παρεξηγήσεις της καὶ μετὰ τὰ παιγνίδια της.

Χωρὶς καμμιάν ἀναθυμίαση πολυκαιρίας, χωρὶς κανένα μακρυνὸ καὶ ξένο ἠθογραφικὸ στοιχεῖο, χωρὶς καμμιάν ἐφήμερη ἐπικαιρότητα, χωρὶς σάτυρα χοντρή καὶ βιασμένη, κατορθώνει νὰ κρατῆ μιὰν ἀδιάκοπη κι' ἐντονη ἐπαφὴ μετὴν ψυχὴ τοῦ Κοινοῦ, κι' ἀντανεκλώντας μέσα της τὰ κωμικὰ στοιχεῖα τῆς γύρω της ζωῆς, νὰ τὴν γεμίσει ἀπὸ χαρὰ καὶ γέλιο, νὰ τὴν ἀνακουφίσει καὶ νὰ τὴν ξεκουράσει.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς χαρακτηρίζουμε τὸ έργο πολύτιμο. Καὶ γι' αὐτὸ ἐπίσης, μαζί μετὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας, ἐκφράζουμε στὸν ἐκλεκτὸ καὶ πολιτισμένο λογοτέχνη, πού δέχεται πῶς ἔχει μιὰ δυνατὴ καὶ γόνιμη φλέβα κωμοδιογράφου, τὴν εὐλικρινῆ εὐχὴ νὰ ἐξακολουθήσει νὰ προσφέρῃ τὴν πλοῦσια καὶ πολύτιμη ὑπηρεσία του στὸ θέατρο καὶ στὶς ψυχές μας.

ΜΕΛ. ΝΙΚ.

Θὰ ἦταν παράλειψη ἂν δέν προσθέταμε δυὸ λόγια, γιὰ νὰ τονίσουμε τὴν ἀπόλυτη ἐπιτυχία τῆς σκηνοθεσίας καὶ τὸ ἐξαιρετὸ παίξιμο τοῦ Γιαννίδη καὶ τοῦ Λογοθετίδη.